

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 101-ҳадис

101 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ
عُمَرَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ، وَجَعَلَ فَصَّهُ مِمَّا يَلِي كَفَّهُ، وَتَفَشَّ فِيهِ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللَّهِ، وَتَهَى أَنْ يَنْفُشَ أَحَدٌ عَلَيْهِ وَهُوَ الَّذِي سَقَطَ مِنْ مُعَيْقِبٍ فِي بَغْرِ أَرِيَسٍ

Ибн Умар розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллоллоху алайҳи васаллам кумушдан узук ясатиб, кўзини кафтларига қаратиб олдилар. Унга «Муҳаммадун Расулуллоҳ» деб нақш солдирдилар ва унинг устидан яна бошқа нақш солдиришдан қайтардилар. Муъайқибнинг кўлидан Арис қудуғига тушиб кетган узук ана ўшадир».

Манба: hadis.islom.uz

